

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL O. M. SKUNDO**

2020 m. balandžio 27 d. Nr. S- 76 (7-46/2020)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš komisijos pirmininkės Editos Galiauskaitės, narių Evaldo Raistensio, Rasos Stravinskaitės (pranešėja), Andriaus Veniaus, Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo O. M. (O. M., toliau – Pareiškėjas) 2020-02-20 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2020-02-06 sprendimo Nr. 68-11 (toliau – Sprendimas, skundžiamas sprendimas). Pareiškėjas O. M., jo atstovė N. I. ir Inspekcijos atstovas P. N. 2020-04-16 Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu dalyvavo.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėjas nurodo skundžiantis Inspekcijos sprendimą, nes mokesčių administratorius tiek patikrinimo metu, tiek nagrinėdamas skundą rėmėsi prielaidomis ir savo įsivaizdavimu apie Pareiškėjo pajamų pobūdį, tačiau nenagrinėjo Pareiškėjo vykdomos veiklos pobūdžio ir gautų pajamų kilmės.

Pareiškėjas teigia geranoriškai bendradarbiaavęs su Panevėžio apskrities valstybine mokesčių inspekcija (toliau – Panevėžio AVMI) ir stengęsis paaiškinti savo vykdytos veiklos aplinkybes. Pareiškėjas neneigia, kad gavo pajamas, tačiau kadangi tai nebuvo aktyvios veiklos pajamos, jis buvo suklaidintas dėl tų pajamų apmokestinimo reikalavimų. Pareiškėjo visos gautos pajamos buvo vienodos veiklos pajamos – pajamos už trečiųjų asmenų reklamą tiek Pareiškėjo sukurtame internetiniame puslapyje, tiek kitų asmenų sukurtuose Pokerio žaidimų puslapiuose. Visos pajamos buvo gautos į elektroninę „Mliš“ piniginę ir Pareiškėjo pripažintos kaip jo asmeninės pajamos. Pareiškėjas dalį pajamų gavo per kito asmens elektroninę piniginę (ką Pareiškėjas patvirtino liudytojo apklausos metu).

Pareiškėjas pažymi, kad apie gautas pajamas jis pateikė paaiškinimus 2019-05-08, t. y. tuo laikotarpiu, kai Inspekcija buvo paskelbusi „pamirštų mokesčių“ akciją, tačiau mokesčių administratorius pradėjo patikrinimą po 2019-07-01.

Nurodo, jog mokesčių administratorius Pareiškėjo gautas pajamas vertino tik pagal bankų išrašus, neturėjo ir negalėjo turėti jokių įrodymų apie Pareiškėjo vykdytą individualią veiklą. Mokesčių administratorius, neturėdamas jokios informacijos ir patvirtinančių dokumentų apie Pareiškėjo veiklos pobūdį pajamoms uždirbti, savo nuožiūra išskyrė tos pačios rūšies pajamas į pajamas už reklamą ir pajamas už pokerio žaidimą, pastarąsias apmokestindama kaip individualios veiklos pajamas. Mokesčių administratorius dalį pajamų, gautų per kito asmens elektroninę piniginę, priskyrė reklamos pajamoms, o dalį pajamų, gautų per Pareiškėjo elektroninę piniginę, priskyrė individualios veiklos pajamoms. Panevėžio AVMI patikrinimo akte ne tik neteisingai, be jokių objektyvių pajamų pobūdžio nustatymo įrodymų išskyrė tokias pat gyventojų gautas pajamas

į skirtingo pobūdžio pajams ir skirtingai jas ne tik apmokestino, bet ir apskaičiavo baudas bei delspinigius.

Mokesčių administratorius, apskaičiuodamas ne tik papildomą gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), bet ir privalomojo sveikatos draudimo įmokas (toliau – PSD įmokos), valstybinio socialinio draudimo įmokas (toliau – VSD įmokos) bei skirdamas baudas, pasak Pareiškėjo, pažeidė teisingumo ir sąžiningumo principus, nes neadekvačiai pagal gautas pajamas apskaičiavo papildomas sumas. Taip pat mokesčių administratorius suklaidino Pareiškėją, nes nepilnai paaiškino jo teises, buvo suinteresuotas kuo greičiau surinkti duomenis (nes buvo nustatytas terminas), tačiau nepaaiškino ir nesuteikė informacijos apie Pareiškėjo teisę pateikti pastabas dėl patikrinimo akto, atvirksčiai, teigė, kad Pareiškėjas turintis kuo anksčiau pasirašyti aktą ir jau po to teikti pastabas.

Inspekcija neigia Pareiškėjo paaiškinimus dėl veiklos pobūdžio remdamasi vieninteliu argumentu, kad vėlesni Pareiškėjo paaiškinimai yra „gynybinio pobūdžio“, tačiau, Pareiškėjo teigimu, visas mokesčių apskaičiavimas rėmėsi tiktai Pareiškėjo ankstesniu žodiniu paaiškinimu, o ne faktinėmis aplinkybėmis.

Pareiškėjas planavo uždirbtas pajamas skirti apmokėti už savo mokslus, nes gyvenant Visagine ir siekiant išsilavinimo, reikalingos papildomos lėšos išlaidoms už pragyvenimą, nuomą ir pan. Nesąžiningai ir neteisingai apskaičiuoti mokesčiai, pasak Pareiškėjo, mažina pasitikėjimą valstybe, skatina darbingus gyventojus emigruoti, tuo tiesiogiai įtakojant biudžeto pajamų mažėjimą. Pareiškėjas uždirbo pajamas užsienyje, tačiau visos jo gautos pajamos buvo naudojamos Lietuvoje, taip buvo skatinama Lietuvos ekonomika. Pareiškėjas geranoriškai jau sumokėjo dalį GPM, tuo parodydamas gerą valią bendradarbiauti su Inspekcija.

Pareiškėjas teigia nesutinkantis su Inspekcijos 2020-02-05 sprendimu Nr. 68-11 ir jame padaryta išvada, kad tikrinamuoju laikotarpiu Pareiškėjas vykdė individualią veiklą. Pareiškėjo nuomone, ginčijamas sprendimas priimtas *a priori* nusprendus, kad Pareiškėjas gavo pinigines lėšas į savo elektroninę piniginę už sėkmingus pokerio lošimus.

Inspekcija ginčijamu sprendimu atnaujিনusi Pareiškėjo skundo nagrinėjimą patvirtino Panevėžio AVMI 2019-11-22 sprendimą Nr. (42.59) FR0682-274 dėl patikrinimo akto tvirtinimo.

Panevėžio AVMI atliko Pareiškėjo GPM, VSD įmokų, PSD įmokų apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo teisingumo patikrinimą už laikotarpį nuo 2014-01-01 iki 2018-12-31 ir 2019-11-12 surašė patikrinimo aktą Nr. (42.59)FR0680-419, kuriame apskaičiavo mokėtinas 5 887,42 Eur GPM, 1 545,74 Eur PSD įmokų ir 8 159,70 Eur VSD įmokų sumas.

Patikrinimo metu nustatyta, kad:

- Pareiškėjas gavo 18 975 JAV dolerių pajamų iš reklamos internete, tačiau šių gautų pajamų nedeklaravo, GPM neskaičiavo ir nemokėjo;

- Pareiškėjas vykdė individualią veiklą jos neįregistravęs, gavo 81 801,73 Eur pajamų, kurių nedeklaravo, GPM, PSD įmokų ir VSD įmokų neapskaičiavo ir nesumokėjo.

Pareiškėjas pastabų nepateikė, todėl Panevėžio AVMI 2019-11-22 sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (42.59) FR0682-274 patvirtino patikrinimo aktą ir jame apskaičiuotus mokesčius ir įmokas, taip pat apskaičiavo 2 235,99 Eur GPM delspinigius ir skyrė 1 766 Eur GPM baudą, 4 080 Eur VSD įmokų ir 773 Eur PSD įmokų baudas.

Inspekcija, išnagrinėjusi mokesstinio patikrinimo metu Panevėžio AVMI surinktą medžiagą, Pareiškėjo skundą, ginčijamame sprendime konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas atmetinas.

Dėl pajamų iš reklamos

Iš bylos medžiagos, pasak Inspekcijos, matyti, kad Panevėžio AVMI pagal pateiktą ikiteisminio tyrimo medžiagą nustatė, kad Pareiškėjas 2014-02-12–2015-09-06 laikotarpiu į elektroninę „Web Money“ piniginę gavo 18 975 wnz, kas atitinka 18 975 JAV dolerius. Tiek ikiteisminio tyrimo metu, tiek teikiant paaiškinimus Panevėžio AVMI Pareiškėjas nurodė, kad gauti pinigai yra už reklamos talpinimą savo internetiniame puslapyje. Pareiškėjo paaiškinimu,

visos aptartos lėšos uždirbtos iš reklamos internete, kuriuos jis išgrynino per kito asmens elektroninę piniginę.

Inspekcija sprendime cituoja GPM objekto, pajamų sąvokas, gautų pajamų deklaravimo tvarką reglamentuojančias Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 5 straipsnio 1 dalies, 3 straipsnio, 2 straipsnio 16 punkto 1 dalies, 8 straipsnio, 25 straipsnio, 27 straipsnio 1 dalies nuostatas, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2015-12-28 nutarties adm. byloje Nr. A-1305-602/2015 nuostatas, kuriose teismas akcentavo, kad pareiškėjo pareiga mokėti GPM pirmiausiai atsiranda pagal įstatymą – kaip gyventojui, gavusiam pajamų, būtent pagal įstatymą atsiranda pareiga nustatyta tvarka deklaruoti gautas pajamas ir mokėti GPM (GPMĮ 3 straipsnis, 5 straipsnio 1 dalis). Iš minėtos gyventojų pareigos mokėti įstatyme nustatytą mokestį nuo įstatyme nustatytų apmokestinamųjų gyventojų gautų pajamų neabejotinai atsiranda taip pat mokesčio mokėtojo pareiga turėti įrodymus, patvirtinančius, kad jis gavo atitinkamas pajamas, įrodymus, patvirtinančius gautų pajamų apskaičiavimą. Minėti įrodymai turėtų būti pateikiami mokesčių administratoriui, jeigu kyla abejonė dėl mokesčio mokėtojo deklaruojamo ir mokamo mokesčio.

Centrinis mokesčių administratorius sprendime nurodo nesutinkantis su Pareiškėjo skundo argumentu, jog Panevėžio AVMI neišsiaiškino pajamų iš reklamos kilmės. Iš bylos medžiagos, pasak Inspekcijos, matyti, kad Pareiškėjas 2019-05-08 liudytojo apklausos protokole ir 2019-10-08 mokesčių administratoriui pateiktame paaiškinime nurodė, kad 18 975 USD pajamų sumą gavo iš reklamos savo sukurtame internetiniame puslapyje. Pažymi, kad LVAT formuojamoje teismų praktikoje ne kartą konstatavo, jog pirminiai paaiškinimai yra objektyvesni nei teikiami po mokestinio patikrinimo. Be to, įvykių versijos keitimą lemia siekis išvengti mokesčių prievolių ir vertintinas mokesčių mokėtojų nenaudai.

Atsižvelgiant į tai, kad Pareiškėjas gavo 18 975 WMZ (18 975 JAV dolerių) pajamas iš reklamos internete, todėl, Inspekcijos vertinimu, mokesčių administratorius pagrįstai gautas pajamas apmokestino kaip kitas pajamas.

Dėl pajamų iš pokerio

Inspekcija nurodo, jog iš bylos medžiagos matyti, kad Panevėžio AVMI pagal bankų pateiktą informaciją apie Pareiškėjo sąskaitose esančias lėšas nustatė, kad Pareiškėjas 2014–2016 m. gavo pajamas iš „S1“ (70 156,79 Eur), „W1“ (9 872,94 Eur), „P1“ (1 772 Eur). Pareiškėjas teiktuose paaiškinimuose nurodė, kad iš minėtų įmonių gavo pajamas už pokerio žaidimus.

Pasak Inspekcijos, individualios veiklos apibrėžimas yra pateikiamas GPMĮ 2 straipsnio 7 dalyje, nustatančioje, jog individuali veikla – savarankiška veikla, kuria versdamasis gyventojas siekia pajamų ar kitokios ekonominės naudos per tęstinį laikotarpį. Vertinant, ar gyventojų veikla gali būti kvalifikuojama kaip individuali veikla, būtina nustatyti veiklos savarankiškumo, versliškumo, tęstinumo požymius ir tokios veiklos tikslo – ekonominės naudos siekimo – buvimą.

Inspekcija nurodo, jog Panevėžio AVMI, įvertinusi visų aplinkybių visumą, padarė pagrįstą išvadą, kad Pareiškėjo vykdyta pokerio lošimo veikla atitinka individualiai veiklai būdingus požymius, nes vykdoma savarankiškai, nepriklausomai nuo kitų, su tikslu gauti ekonominės naudos, veikla vykdyta tęstinį laikotarpį. Pareiškėjas laikotarpiu nuo 2014-01-01 iki 2016-12-31 pajamų su darbo santykiais negavo, mokesčių administratorius pagrįstai nustatė, kad minėtos pajamos buvo iš pokerio lošimo, kuris atitinka individualiai veiklai būdingus požymius. Atsižvelgiant į tai, kad Pareiškėjas gavo iš „S1“ (70 156,79 Eur), „W1“ (9 872,94 Eur), „P1“ (1 772 Eur) pajamas iš pokerio lošimo, mokesčių administratorius, Inspekcijos vertinimu, pagrįstai gautas pajamas apmokestino kaip individualios veiklos pajamas.

Inspekcija Pareiškėjo teiginį, kad dalis tų pajamų buvo irgi už reklamos vietą Pareiškėjo internetiniame puslapyje, todėl jos turėtų būti apmokestinamos kaip kitos pajamos, vertina kaip gynybinę poziciją ir į šiuos skundo argumentus neatsižvelgia. Inspekcija sprendime cituoja įrodinėjimo pareigos paskirstymo tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo

mokestinuose ginčuose reglamentuojančias MAĮ 67 straipsnio nuostatas, šias nuostatas aiškinančią LVAT praktiką (LVAT 2013-0-29 nutartis adm. byloje Nr. A-556-622/2013, 2014-06-25 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1379/2014) ir pažymi, kad Pareiškėjas, siekdamas objektyviai ir per kuo trumpesnę laiką išspręsti ginčą, privalėjo laikytis ir MAĮ 40 straipsnyje numatytų mokesčių mokėtojo pareigų ir pateikti visus papildomus dokumentus bei įrodymus, galinčius turėti įtakos Pareiškėjo mokestinės prievolės dydžiui.

Dėl baudų

Skunde Pareiškėjas nurodo, kad geranoriškai bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, todėl nesutinka su paskirtų baudų dydžiu. Atsakydama į šį Pareiškėjo argumentą Inspekcija sprendime cituoja baudos skyrimą, jos dydžio nustatymą reglamentuojančias MAĮ 139 straipsnio 1 dalies nuostatas, šias nuostatas aiškinančią LVAT praktiką (LVAT nutartis adm. byloje Nr. A-438-1117/2010). Nurodo, jog patikrinimo akto tvirtinimo metu Pareiškėjo atžvilgiu buvo nustatytos lengvinančios aplinkybės (Pareiškėjas bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, teikė paaiškinimus, dokumentus) bei sunkinančios aplinkybės (mokesčių administratorius nustatė, kad Pareiškėjas nedeklaravo gautų pajamų, vykdė individualią veiklą jos neįregistravęs), todėl nuo patikrinimo metu papildomai apskaičiuotos mokėtinos į biudžetą 5 887,42 Eur GPM sumos pagrįstai paskirta vidutinio dydžio 30 proc. GPM bauda – 1 766 Eur.

Inspekcija nurodo, jog mokesčių mokėtojų atleidimą nuo baudų reglamentuoja MAĮ 141 straipsnis ir Atleidimo nuo baudų, delspinigių ir palūkanų taisyklės, patvirtintos Inspekcijos viršininko 2004-07-26 įsakymu Nr. VA-144 (toliau – Taisyklės), kurių 5 ir 6 punktuose nurodyti pagrindai, kuriems esant mokesčių mokėtojais atleidžiami nuo baudų. Esant nors vienam atleidimo nuo baudų pagrindui, nurodytam MAĮ 141 straipsnio 1 dalyje, pagal to paties įstatymo 141 straipsnio 2 dalį bei Taisyklių 6 punktą nuo baudos atleidžiama tik tuo atveju, kai su paskirta bauda susijęs mokestis yra sumokėtas (įskaitytas mokesčių mokėtojo prašymu), išieškotas (įskaitytas mokesčių administratoriaus iniciatyva) ar su paskirta bauda susijusio mokesčio sumokėjimo terminas MAĮ 88 straipsnyje nustatyta tvarka yra atidėtas arba išdėstytas.

Atsižvelgiant į tai, kad nėra įvykdyta MAĮ 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta sąlyga, t. y. mokėtinos mokesčių sumos nėra sumokėtos ar jų sumokėjimas nėra atidėtas / išdėstytas, Inspekcijos teigimu, negali būti sprendžiamas atleidimo nuo baudų klausimas pagal MAĮ 141 straipsnio 1 dalį.

Dėl delspinigių

Inspekcija sprendime cituoja MAĮ 96 straipsnio 1 dalies 1 punkto, 97 straipsnio 1 dalies, 98 straipsnio 1 dalies 1–2 punktų, 2 dalies nuostatas ir nurodo, jog iš sprendime išdėstytų MAĮ nuostatų matyti, jog šiame įstatyme nėra numatyta galimybė neskaičiuoti delspinigių už laiku nesumokėtą mokesčių administratoriaus apskaičiuotą mokestį.

Išnagrinėjus bylos medžiagą, pasak Inspekcijos, matyti, kad delspinigiai Pareiškėjui apskaičiuoti pagrįstai, nes Pareiškėjas laiku nedeklaravo ir nesumokėjo mokėtinos GPM sumos.

Inspekcija sprendime cituoja atleidimo nuo mokesčių mokėtojui apskaičiuotų delspinigių teisinius pagrindus įtvirtinančias MAĮ 100 straipsnio 1 dalies bei Taisyklių 7 punkto nuostatas ir tvirtina, jog iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjas neįrodė, jog nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo, priešingai, skunde nurodė, jog patikrinimo metu geranoriškai prisipažino, jog gavo pajamas ir jų nedeklaravo, todėl sprendžiant jo atleidimo nuo delspinigių mokėjimo klausimą MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostata negali būti taikoma. Byloje taip pat nebuvo nustatyta aplinkybių, jog Pareiškėjas įstatymą pažeidė dėl nuo jo valios nepriklaususių aplinkybių, ar kad Pareiškėjo veikla nepadarė žalos valstybės biudžetui. Taip pat nėra duomenų, kad Pareiškėjas būtų suklaidintas mokesčių administratoriaus. Atsižvelgiant į išdėstytą, konstatuojama, kad nėra pagrindo atleisti Pareiškėją nuo apskaičiuotų delspinigių MAĮ 141 straipsnio 1 dalyje nurodytais pagrindais.

Dėl MAĮ 8 straipsnio nuostatų taikymo ir atleidimo nuo paskirtos baudos ir delspinigių

Atsakydama į Pareiškėjo skunde išreikštą prašymą vadovautis MAĮ 8 straipsnio nuostatomis, t. y. protingumo, teisingumo ir sąžiningumo principais, Inspekcija sprendime nurodo,

jog LVAT praktikoje laikomasi pozicijos, kad sprendžiant mokesčių mokėtojų atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių ir baudų klausimus, be kita ko, turi būti vadovaujama teisingumo ir protingumo kriterijais (MAĮ 8 straipsnio 3 dalis), tačiau jų taikymas yra ypač aktualus tais atvejais, kai nėra pakankamai duomenų (esant duomenų prieštaravimui), leidžiančių vertinti ar tinkamai ir objektyviai atliktos atitinkamos administravimo procedūros. Dėl apskaičiuotų delspinigių dydžio Inspekcija nurodo, kad vien santykinai didelės apskaičiuotų delspinigių sumos savaime nesudaro pagrindo sumažinti delspinigius ar atleisti nuo jų mokėjimo. Pareiškėjas nevykdė savo mokesčių teisės aktais įtvirtintų pareigų mokesčių apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo srityje. Pažymi, kad vien tai, jog Pareiškėjas bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, teikė paaiškinimus ir pan., nėra aplinkybė, dėl kurios jis galėtų būti atleistas nuo delspinigių vadovaujantis teisingumo ir protingumo kriterijais (LVAT 2014-04-10 nutartis adm. byloje Nr. A-442-1005/2014, 2015-01-26 nutartis adm. byloje Nr. A-26-602/2015). Atsižvelgdama į aukščiau išdėstytą, Inspekcija konstatuoja, kad nėra pagrindo taikyti MAĮ 8 straipsnio nuostatas ir atleisti Pareiškėją nuo apskaičiuotų delspinigių ir paskirtų baudų vadovaujantis protingumo ir teisingumo principais.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo skundas tenkintinas iš dalies, Inspekcijos sprendimas keistinas. Inspekcijos sprendimo nurodymai sumokėti GPM ir šio mokesčio delspinigius, PSD įmokas ir VSD įmokas bei šių įmokų baudas tvirtintini, nurodymas sumokėti GPM baudą keistinas, sumažinant paskirtos baudos dydį.

Iš bylos medžiagos matyti, kad ginčas tarp šalių vyksta dėl nurodymų sumokėti GPM, VSD ir PSD įmokas bei su šiais mokesčiais susijusias sumas. Panevėžio AVMI Pareiškėjo mokestinio patikrinimo metu pagal ikiteisminio tyrimo institucijai Pareiškėjo pateiktus liudytojo parodymus ir patikrinimo metu pateiktą Pareiškėjo paaiškinimą nustatė, kad Pareiškėjas laikotarpiu nuo 2014-02-12 iki 2015-09-06 per elektroninę piniginę „M1“ 2014–2015 metais gavo 18 975 JAV dolerius piniginių lėšų už tai, kad savo internetiniame puslapyje talpindavo įvairius reklaminius „banerius“ ir straipsnius apie sportą. Aptartos lėšos buvo pripažintos Pareiškėjo kitomis pajamomis ir apmokestintos GPM. Iš Pareiškėjo skunde išdėstytų motyvų, taip pat Komisijos nuotolinio posėdžio metu nurodytų aplinkybių, darytina išvada, kad Pareiškėjas neginčija šio mokestinio pažeidimo ir jame nurodytų aplinkybių, todėl Komisija, sutikdama su Inspekcijos atliktu nustatytų aplinkybių vertinimu bei apmokestinimu, plačiau dėl šių (Pareiškėjo neginčijamų) aplinkybių nepasisako.

Tačiau Pareiškėjas nesutinka su Inspekcijos pozicija, kad jis 2014–2016 metais vykdė individualią sportinio pokerio veiklą ir iš šios veiklos gavo pajamas, kurių nedeklaravo, nuo kurių nemokėjo mokesčių. Panevėžio AVMI pagal iš kredito įstaigos gautą informaciją nustatė, kad Pareiškėjas į savo banko sąskaitą iš įmonių „S1“, „W1“, „P1“ gavo pajamų, kurios nebuvo deklaruotos. Vietos mokesčių administratorius, įvertinęs Pareiškėjo paaiškinimuose nurodytą informaciją, nurodytas lėšas pripažino individualios veiklos pajamomis. Pareiškėjas skunde Komisijai laikosi pozicijos, kad mokesčių administratorius nepagrįstai šias lėšas vertino kitaip nei pirmuoju atveju, nesigilino į pajamų kilmę bei nenustatinėjo su Pareiškėjo apmokestinimu susijusių aplinkybių. Taip pat dėstomi motyvai dėl paskirtų ekonominių sankcijų. Komisija, atsižvelgusi į tai, jog Pareiškėjas skunde yra išdėstęs konkrečius nesutikimo su Inspekcijos sprendimu motyvus, savo sprendime pasisakys dėl Inspekcijos sprendimo dalies pagrįstumo, įvertinant Pareiškėjo skundo motyvus.

Dėl į banko sąskaitą gautų pajamų vertinimo

Pažymėtina, jog GPMĮ (2008-12-23 įstatymo Nr. XI-111 redakcija, galiojanti nuo 2008-12-30) 2 straipsnio 14 dalyje nustatyta, kad pajamoms yra priskiriamas atlygis už atliktus darbus, suteiktas paslaugas, už perduotas ar suteiktas teises, už perduotą ar kitaip perleistą, investuotą turtą ar lėšas ir (arba) kita nauda pinigais ir (arba) natūra. Pagal to paties įstatymo 3

straipsnį pajamų mokesčių moka pajamų gavęs ir (arba) pajamų uždirbęs gyventojas. Atitinkamai pajamų mokesčio objektas yra gyventojų pajamos (GPMĮ 5 straipsnis). Pajamos pripažįstamos jų gavimo momentu, jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip (GPMĮ 8 straipsnio 1 dalis). Taigi, sistemiškai vertinant pacituotas GPMĮ nuostatas, darytina išvada, jog prievolė mokėti GPM kyla gyventojui, kuris faktiškai bet kokia forma gavo pajamų, kurios yra GPM objektas jų gavimo momentu. Mokestinio ginčo byloje tiesioginiais įrodymais (mokėjimo pavedimai į Pareiškėjo banke esančią sąskaitą) neginčytinai nustatyta, jog Pareiškėjas 2014–2016 m. laikotarpiu gavo pajamas. Pareiškėjas neginčija aplinkybių, kad į savo bankinę sąskaitą 2014–2016 metais yra gavęs pajamas iš „S1“, „W1“, „P1“. Mokestinio patikrinimo metu Panevėžio AVMI kreipėsi į Pareiškėją, siekdama gauti informaciją apie gautų pajamų pobūdį ir už ką jos gautos (Panevėžio AVMI 2019-10-25 užklausa Pareiškėjui). Pareiškėjas 2019-10-29 Panevėžio AVMI pateiktame atsakyme (reg. Nr. 5-5674) nurodė, kad į bankinę sąskaitą 2014–2016 metais yra gavęs pajamas iš „S1“, „W1“, „P1“, lėšos iš „S1“, „W1“, „P1“ yra už pokerio lošimus. Pareiškėjas Panevėžio AVMI 2019-10-30 pateiktame paaiškinime (reg. Nr. 5-5702) nurodė konkrečias už 2014–2016 m. gautas pajamas iš pokerio lošimų, pavyzdžiui, 2014 m. pajamos: iš „S1“ – 15 179,15 Eur, iš „W1“ – 5 305,95 Eur, bendros pajamos – 20 485,09 Eur, 2014 m. išlaidos: 6 145,53 Eur, pelnas – 14 339,56 Eur. Analogiška informacija yra pateikta ir dėl 2015–2016 m. iš pokerio lošimų gautų pajamų, išlaidų, pelno. Taigi, skirtingai nei nurodoma skunde Komisijai, pats Pareiškėjas savo mokesčių administratoriui pateiktame paaiškinimuose yra nurodęs gautų pajamų pobūdį ir jų kilmę, vykdyto pokerio žaidimo veiklos rezultatus. Todėl Pareiškėjo skundo motyvai, jog jis apmokestintas be jokių objektyvių duomenų, nėra pagrįsti, Panevėžio AVMI, mokestinio patikrinimo metu neturėjo pagrindo nesiremti paties Pareiškėjo paaiškinimais (tiesioginiais įrodymais) dėl gautų lėšų pobūdžio, nes būtent mokesčių mokėtojas geriausiai žino į savo asmeninę banko sąskaitą pervestų lėšų pobūdį, kilmę bei kitas su pajamų gavimu susijusias aplinkybes, būtent šias aplinkybes Pareiškėjas ir nurodė mokesčių administratoriui patikrinimo metu. Įvertinus pasikeitusią Pareiškėjo poziciją dėl į banko sąskaitą gautų lėšų ir pasisakant dėl Inspekcijos pozicijos pagrįstumo, paminėtina, kad LVAT praktikoje įprastai pirmenybė teikiama pirminiems, laiko ir kitų aplinkybių nepaveiktiems parodymams (LVAT 2007-03-15 nutartis adm. byloje Nr. A-17-301/2007; 2009-06-12 nutartis adm. byloje Nr. A-556-695/2009), o situacija, kai mokestines prievoles įtakojantys dokumentai ir įrodymai, yra pateikiami jau po įvykdytų kontrolės veiksmų, vertintina kritiškai (LVAT 2010-09-06 nutartis adm. byloje Nr. A-556-983/2010, 2011-01-03 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1632/2010, 2016-02-17 nutartis adm. byloje Nr. A-289-556/2016), nes, teismo manymu, nors tai „nėra draudžiama, tačiau užkerta galimybę tikėti pareiškėjo sąžiningumu“. Pažymėtina, kad atliekamo mokestinio patikrinimo metu Pareiškėjas yra pateikęs paaiškinimus dėl trijų, skirtingų pajamų rūšių: dėl 2014–2015 m. per elektroninę piniginę gautų pajamų iš reklamos, dėl 2014–2016 m. į banko sąskaitą gautų pajamų iš pokerio lošimų, dėl 2017–2018 metais gautų pajamų iš veiklos su verslo liudijimu (šiuo atveju netgi įvardydamas savo padarytas šių pajamų deklaravimo klaidas). Todėl jokia logika nepaaiškinama situacija, kodėl pirminių paaiškinimų teikimo metu Pareiškėjas nenurodė į banko sąskaitą gautų ginčo pajamų, kaip pajamų iš reklamos, nors tuo pat metu nurodė kitas, tuo pat 2014–2015 m. laikotarpiu gautas pajamas iš reklamos, kas sudaro pagrindą pripažinti, kad Pareiškėjui tiek pajamų gavimo, tiek paaiškinimų teikimo metu buvo žinomi pajamų iš reklamos pripažinimo kriterijai, jis jas buvo identifikavęs ir tokiomis pripažino tik pajamas, gautas per „M1“ elektroninę piniginę. Šios aplinkybės paneigia ir Pareiškėjo atstovės paaiškinimą, kad Pareiškėjas teikdamas paaiškinimą suklydo, tuo labiau, jog Pareiškėjo paaiškinimai yra pakankamai aiškūs ir konkretūs, jų duomenimis ir rėmėsi vietos mokesčių administratorius patikrinimo metu. Atkreiptinas dėmesys, kad kitaip vertinti patikrinimo metu nustatytų aplinkybių nesudaro pagrindo ir tai, jog, kaip teigta Komisijos nuotolinio posėdžio metu, „L1“ yra tokia pat elektroninė piniginė, kaip „M1“ (iš kurios gautos pajamos priskirtos pajamoms iš reklamos), nes iš „L1“ gautos pajamos nėra priskirtos Pareiškėjo pajamoms iš pokerio žaidimo. Pareiškėjas pajamas iš „L1“ yra gavęs 2017–2018 metais, tais metais Pareiškėjas buvo įsigijęs verslo liudijimą, gautas pajamas deklaravęs

kaip iš veiklos su verslo liudijimu. Papildomai už šį mokestinį laikotarpį Pareiškėjas nebuvo apmokestintas, nors ir konstatuota, kad pajamos už 2017 metus deklaruotos netiksliai (patikrinimo akto 5 lentelė). Pagal MAĮ 67 straipsnio 2 dalį mokesčių mokėtoju, kuris nesutinka su mokesčių administratoriaus apskaičiavimu, tenka pareiga įrodyti, jog mokesčių administratorius neteisingai apskaičiavo mokesčio ir su juo susijusias sumas. Jeigu mokesčių mokėtojas neįvykdo šios pareigos, tai nustačius, jog mokesčių administratorius pagrindė mokesčių mokėtoju apskaičiuotą mokestį ir su juo susijusias sumas, mokesčių mokėtoju atsiranda mokestinė prievolė. Atkreiptinas dėmesys į tai, jog mokesčių mokėtoju siekiant paneigti apskaičiuotas sumas bei nuginčyti mokesčių administratoriaus sprendimą, nepakanka apsiriboti įrodymais nepagrįstų paaiškinimų, kontrargumentų teikimu, mokesčių mokėtojas turėtų pateikti tokius įrodymus, kurie suponuotų priešingą išvadą, nei daro mokesčių administratorius. Pareiškėjas nepateikė jokių dokumentų, ar įrodymų, kurie pagrįstų jo skunde Inspekcijai, ar Komisijai dėstomą, poziciją, kad ginčo pajamos, gautos į banko sąskaitą iš „S1“, „W1“, „P1“, skirtingai nei jis paaiškino ir nurodė patikrinimo metu, yra pajamos iš reklamos, o ne iš pokerio veiklos. Pareiškėjas be savo paaiškinimo nepateikė jokių objektyvių įrodymų, dokumentų ar kitos informacijos, kaip tai numato MAĮ 40 straipsnio 8 punktas, kurie patvirtintų jo pasikeitusios pozicijos tikrumą.

Pažymėtina, jog GPMĮ prasme (2 straipsnio 7 dalis) individualia, savarankiška veikla laikytina tokia veikla, kurią vykdydamas asmuo veikia savo valia ir nuožiūra, nepriklausomai nuo kitų asmenų, ir iš kurios tiesiogiai gauna pajamų. Pareiškėjo 2014–2016 m. vykdyta pokerio veikla yra savarankiška, tai nustatyta, o Pareiškėjas nepateikė jokių įrodymų, kad jis dalyvaudamas žaidimuose neveikė savo valia ir nuožiūra, ar buvo priklausomas nuo kitų asmenų. Tam, kad atitinkamą gyventojų veiklą būtų galima priskirti individualiai veiklai taip pat būtina nustatyti, ar būta tikslo – gauti pajamų ar siekti kitokios ekonominės naudos – bei šios veiklos versliškumo (komerciškumo) požymį, reiškiantį, kad visa individuali veikla nuo pat jos vykdymo pradžios privalo turėti tikslą gauti pajamų ar kitos ekonominės naudos. Pažymėta, jog patikrinimo metu nustatyta, kad ginčo 2014–2016 m. laikotarpiu gautos pokerio žaidimo pajamos sudarė reikšmingą Pareiškėjo pajamų dalį. Pareiškėjas nėra gavęs su darbo santykiais susijusių pajamų, jo veikla buvo pelninga. Kadangi Pareiškėjas pajamas už pokerio žaidimą gavo laikotarpiu nuo 2014 iki 2016 m., todėl yra pakankamas pagrindas vykdytą veiklą laikyti tęstine. Todėl Inspekcija pagrįstai Pareiškėjo sportinio pokerio žaidimo veiklą pripažino individualia veikla. Apibendrinusi tai, kas išdėstyta, Komisija konstatuoja, kad mokesčių administratorius teisingai aiškino ir taikė apmokestinimą GPM, VSD, PSD įmokomis bei mokesčių administravimą reglamentuojančias teisės normas, tinkamai ištyrė ir įvertino byloje nustatytas aplinkybių bei surinktų įrodymų visumą, priėmė teisėtą ir pagrįstą sprendimą, todėl naikinti jį nėra pagrindo.

Dėl Pareiškėjui paskirtų GPM, VSD įmokų ir PSD įmokų baudų

Pasisakydama dėl PSD ir VSD įmokų baudų dydžio, Komisija pažymi, kad Lietuvos Respublikos sveikatos draudimo įstatymo 19 straipsnyje nurodyta, kad pažeidus šio įstatymo 17 straipsnyje nurodytų įmokų apskaičiavimo ir mokėjimo tvarką, baudos skiriamos ir delspinigiai skaičiuojami Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatyme (toliau – VSDĮ) nustatyta tvarka, todėl Pareiškėjui patikrinimo akto tvirtinimo metu paskirtos 50 proc. PSD ir VSD įmokų baudos. Pažymėtina, kad VSD įmokų baudos dydis yra fiksuoto 50 procentų dydžio, įstatymas nenumato baudų dydžių ribų ar galimybės sumažinti paskirtą fiksuotą baudą. Atsižvelgdama į tai, Komisija neturi teisinio pagrindo sumažinti paskirtas VSD įmokų ar PSD įmokų baudas. Akcentuotina, kad, remiantis VSDĮ 34 straipsnio 16 dalimi valstybinio socialinio draudimo fondo (toliau – VSDF) valdybos teritoriniai skyriai: atideda baudų (išskyrus baudas, skiriamas vadovaujantis Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodeksu), neviršijančių 30 tūkst. eurų, išieškojimą iki vienerių metų, socialinio draudimo įmokų įsiskolinimo, neviršijančio 30 tūkst. eurų, mokėjimą iki vienerių metų ir priskaičiuotų nuo pavėluotai pervestų socialinio draudimo įmokų delspinigių, neviršijančių 30 tūkst. eurų, išieškojimo laiką iki vienerių metų, atleidžia nuo delspinigių ir baudų, neviršijančių 30 tūkst. eurų, mokėjimo. Atitinkamai Lietuvos Respublikos sveikatos draudimo įstatymo 19 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog pažeidus

šio Įstatymo 17 straipsnyje nurodytų įmokų apskaičiavimo ir mokėjimo tvarką, baudos, delspinigiai, palūkanos ir padidintos palūkanos skaičiuojami, priverstinai išieškomi, priverstiniai išieškojimai atidedami, pradėtos priverstinio išieškojimo procedūros pratęsiamos, priverstinio išieškojimo senaties terminas taikomas, nuo baudų ir delspinigių mokėjimo atleidžiama Valstybinio socialinio draudimo įstatymo nustatyta tvarka. Tai yra Pareiškėjas dėl atleidimo nuo PSD bei VSD įmokų baudų turėtų kreiptis į VSDF valdybos teritorinį skyrių.

Taip pat Pareiškėjui patikrinimo akto tvirtinimo metu paskirta 30 proc. GPM bauda. Toks baudos dydis buvo nustatytas, įvertinus Pareiškėjo bendradarbiavimą su mokesčių administratoriumi (baudos dydį mažinanti aplinkybė) ir tai, jog Pareiškėjas nedeklaravo pajamų, neregistravo vykdytos individualios veiklos (baudos dydį didinanti aplinkybė). MAĮ 139 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad jei mokesčių administratorius nustato, kad mokesčių mokėtojas neapskaičiavo nedeklaruojamo (įskaitant muitinės deklaracijose apskaičiuojamą mokesťį) ar nedeklaravo deklaruojamo mokesčio arba neteisėtai pritaikė mažesnę mokesčio tarifą ir dėl šių priežasčių mokėtiną mokesťį neteisėtai sumažino, mokesčių mokėtojui priskaičiuojama trūkstama mokesčio suma ir skiriama nuo 10 iki 50 procentų minėtos mokesčio sumos dydžio bauda, jei atitinkamo mokesčio įstatymas nenustato kitaip. Skiriamos konkrečios baudos dydis priklauso nuo pažeidimo pobūdžio, nuo to, ar mokesčių mokėtojas bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, nuo mokesčių įstatymų pažeidimo pripažinimo ir kitų aplinkybių, kurias mokesčių administratorius pripažįsta svarbiomis skirdamas didesnę ar mažesnę baudą. Komisija, įvertinusi ginčo byloje pateiktą informaciją, konstatuoja, jog šiame mokesťiniame ginče yra nustatytos aplinkybės, sudarančios pagrindą pripažinti, kad ginčo situacijoje norminių aktų nustatyti baudos tikslai bus pasiekti Pareiškėjui skiriant 10 proc. 589 Eur (5 887,42 x 10 proc.) GPM baudą vietoj nurodytos sumokėti 1 766 Eur GPM baudos, nes Pareiškėjas geranoriškai ir aktyviai bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, sutiko su dalimi patikrinimo metu nustatytų pažeidimų, Komisijai pateikė informaciją, kad ėmėsi veiksmų sumokėdamas dalį patikrinimo metu apskaičiuotos GPM nepriemokos, todėl Pareiškėjui nurodytos sumokėti baudos dydis keistinas, nurodant sumokėti 589 Eur GPM baudą.

Dėl Pareiškėjo atleidimo nuo GPM delspinigių mokėjimo galimybės

Skunde Pareiškėjas teigia, kad savo paaiškinimą apie gautas pajamas jis pateikė 2019-05-08, galiojant „pamirštų mokesčių akcijai“, o patikrinimas buvo pradėtas jau po 2019-07-01. Pasisakant šiuo skundo aspektu, pažymėtina, kad MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 2 punktą taikomas specialiais atvejais, kai Lietuvos Respublikos Seimas specialiajame mokesčių įstatyme nustato atleidimo nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų), bet nesumokėtų (neišieškotų) delspinigių ar jų dalies specialią tvarką ir sąlygas. Tokia tvarka ir sąlygos nustatytos 2018-06-28 MAĮ Nr. IX-2112 2, 38, 68, 87, 100, 132, 139, 140 straipsnių pakeitimo ir įstatymo papildymo 40¹ straipsniu įstatymo Nr. XIII-1329 11 straipsnyje „Atleidimas nuo delspinigių už nesumokėtus mokesčius“. Pagal šio įstatymo 11 straipsnio 3 dalies nuostatas, įsigaliojusias nuo 2019-01-01, mokesčių mokėtojai, deklaravę, tačiau nesumokėję MAĮ 13 straipsnyje nurodytų mokesčių ir turintys nuo šių mokesčių už mokesťinį laikotarpį, pasibaigusį ne vėliau kaip 2018-12-31, apskaičiuotą delspinigių nepriemoką, atleidžiami nuo visos arba likusios dalies apskaičiuotų, tačiau nesumokėtų arba neišieškotų delspinigių sumos. Akcentuotina, kad šios nuostatos yra aktualios tik tais atvejais, kai mokesčių mokėtojai savanoriškai yra deklaravę mokėtinus mokesčius. Todėl tai, jog mokesčių mokėtojas išviešino atitinkamą informaciją apie gautas pajamas nesudaro pagrindo pripažinti, kad mokesčių mokėtojas atleistinas nuo delspinigių, apskaičiuotinių dėl pajamų nedeklaravimo, sumokėjimo, nes mokesčių mokėtojas turi pareigą „pamirštas pajamas“ deklaruoti ir nuo jų apskaičiuotą mokesťį arba sumokėti, arba sutarti dėl mokesčio sumokėjimo atidėjimo. Nurodytų veiksmų Pareiškėjas nėra atlikęs, jo mokesťinė nepriemoka buvo nustatyta kontrolės veiksmų atlikimo metu, Panevėžio AVMI 2019-09-25 pradėjus Pareiškėjo mokesťinį patikrinimą. Todėl skunde minimas 2019-05-08 paaiškinimas, tai yra Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Kriminalinės policijos nusikaltimų nuosavybei tyrimo valdybos II-ajam skyriuje surašytas liudytojo apklausos protokolas, nesudaro pagrindo atleisti Pareiškėjo nuo GPM

delspinių mokėjimo ar pripažinti, kad Pareiškėjo atžvilgiu galėtų būti taikomos „amnestinio mokesčių įstatymo“ nuostatos dėl atleidimo nuo delspinių mokėjimo.

Pareiškėjas nurodo, kad buvo suklaidintas mokesčių administratoriaus, nes jis nebuvo pasiruošęs Pareiškėjui išaiškinti jo teises, buvo suinteresuotas kaip įmanoma greičiau surinkti informaciją ir užbaigti patikrinimą, taip pat nepaaiškino dėl galimybės teikti pastabas. Pasisakydama šiuo skundo aspektu, Komisija pažymi, kad pagal MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 4 punkte įtvirtintos normos prasmę mokesčių mokėtojo atleidimą nuo delspinių ir baudų lemia ne bet kokia klaidinga konsultacija. Priešingai, mokesčių administratoriaus klaidinga konsultacija turi būti tas faktorius, kuris nulėmė mokesčių mokėtojo padarytą mokesčių įstatymų pažeidimą. Todėl turi būti nustatyta, jog mokesčių mokėtojas pažeidė įstatymą, bet tas pažeidimas sąlygotas paties mokesčių administratoriaus suteiktu klaidingu taikytinų mokestinių teisės normų aiškinimu (LVAT 2012-02-03 nutartis adm. byloje Nr. A-575-13/2012, 2014-02-27 nutartis adm. byloje Nr. A-442-386-14; 2015-01-26 nutartis adm. byloje Nr. A-182-662/2015). Akcentuotina, kad pasisakydamas dėl mokesčių administratoriaus konsultacijos, LVAT yra nurodęs, jog vertinant laiko atžvilgiu, ji turi būti suteikta prieš mokesčių įstatymo pažeidimą (2013-11-07 nutartis administracinėje byloje Nr. A-575-1883-13). Ginčo byloje nėra duomenų, kad Pareiškėjas kreipėsi į mokesčių administratorių dėl konsultacijos jam suteikimo bei kad pastarasis jam raštu būtų suteikęs konsultaciją mokesčių mokėjimo klausimu, taip pat byloje nėra duomenų apie Pareiškėjui telefonu teiktą konsultaciją. Taip pat Pareiškėjas nepateikė jokių įrodymų, kad mokesčių administratorius kontrolės veiksmų atlikimo metu būtų pažeidęs Pareiškėjo teises ar jį klaidinęs, nes iš Pareiškėjo ir Panevėžio AVMI susirašinėjimo mokestinio patikrinimo metu, taip pat Pareiškėjo veiksmų matyti, jog tarp šalių vyko aktyvus ir produktyvus bendradarbiavimas, kas ir yra pažymėta Panevėžio AVMI procesiniuose dokumentuose. Todėl ginčo atveju nenustatyta aplinkybių, dėl kurių Pareiškėjo atžvilgiu galėtų būti taikomos MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 4 punkto nuostatos.

Inspekcija savo sprendime aptarė MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 3 punkte ir atitinkamai 141 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3, 4 punktuose nustatytus atleidimo nuo delspinių mokėjimo pagrindus, taip pat LVAT praktikos suformuotą atleidimo nuo delspinių (baudos) mokėjimo pagrindą, vadovaujantis protingumo ir teisingumo kriterijais, laikydamosi pozicijos, kad šie atleidimo nuo delspinių (baudų) mokėjimo pagrindai Pareiškėjo atžvilgiu negali būti taikomi. Skunde Pareiškėjas nenurodo konkrečių atleidimo nuo delspinių (baudų) mokėjimo pagrindų ir jų taikyti neprašo, taip pat nepateikia jokios informacijos, ar duomenų, kuriais Pareiškėjas grįstų savo galimybes dėl atleidimo nuo delspinių (baudų) mokėjimo. Todėl, sutikdama su Inspekcijos pozicija, taip pat atsižvelgdama į tai, jog LVAT praktikoje yra laikomasi nuoseklios pozicijos, jog teikiant prašymą dėl atleidimo nuo delspinių mokėjimo, mokesčių mokėtojui tenka pareiga pagrįsti aplinkybes, kurios sudaro jo reikalavimo pagrindą (pavyzdžiui, LVAT 2011-06-30 nutartis adm. byloje Nr. A-438-796/2011, 2014-02-27 nutartis adm. byloje Nr. A-442-386/2014), o Pareiškėjas tokių aplinkybių nei skunde Inspekcijai, nei skunde Komisijai nenurodė, Komisija sprendime dėl atleidimo nuo delspinių mokėjimo galimybių Pareiškėjo atžvilgiu plačiau nepasisako. Inspekcija, Komisijos nuomone, pagrįstai konstatavo, kad ginčo byloje nėra pagrindo atleisti Pareiškėją nuo GPM delspinių (baudų) mokėjimo.

Apibendrinant tai, kas išdėstyta, Komisija laikosi pozicijos, jog Inspekcija tinkamai vertino ginčo situaciją, todėl Inspekcijos sprendimas paliekamas nepakeistu, išskyrus Pareiškėjui paskirtos GPM baudos dydį, kuris mažinamas iki 10 proc.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 4 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Pakeisti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2020-02-06 sprendimo Nr. 68-11 nurodymus sumokėti 5 887,42 GPM, 2 235,99 Eur delspinius, 1 766 Eur GPM baudą, 1545,75 Eur PSD įmokas ir 773 Eur PSD įmokų baudą,

8159,70 Eur VSD įmokas ir 4080 Eur VSD įmokų baudą į nurodymus sumokėti 5 887,42 GPM, 2 235,99 Eur delspinigius, 589 Eur GPM baudą, 1545,75 Eur PSD įmokas ir 773 Eur PSD įmokų baudą, 8159,70 Eur VSD įmokas ir 4080 Eur VSD įmokų baudą.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis, mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas (ginčas dėl teisės). Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė	Edita Galiauskaitė
Komisijos narys	Evaldas Raistenskis
Komisijos narė	Rasa Stravinskaitė
Komisijos narys	Andrius Venius
Komisijos narė	Vilma Vildžiūnaitė